

han få gennemført en ganske lille, men særdeles virkningsfuld ændring i skatteloven.

Det drejer sig om de mange virksomheder, som må lukkes med underskud, og hvor dette efter gældende regler kan fradrages i indtægten i de næste fem år.

Det hjælper imidlertid så lidt på beskæftigelse og valuta, når arbejdspladserne først er nedlagt.

Der er brug for, at disse fradrag i stedet kan foretages her og nu og med det samme, så de fornødne penge straks er til stede til at betale de terminer eller andre påtrængende udgifter, der forfalder straks.

Fremskridtspartiet vil derfor, så snart folkettinget samles næste gang, fremsætte lovforslag om, at folk med underskud i stedet for at trække dem fra i de kommende fem års indtægt skal kunne vælge at få fradraget i tidligere års indkomst (også inden for en fem års grænse), så de får den for meget betalte skat tilbage med det samme.«

Princippet om at tilbageføre underskud blev også anvendt i lov nr. 290 af 26. juni 1975 om skattemæssig tilbageførsel af underskud (for skatteåret 1975-76) i aktieselskaber m.v. Denne lov var imidlertid snævert tidsbegrænset, hvorhos den ensidigt favoriserede juridiske personer, hvilket er særdeles uheldigt i disses konkurrencekamp med personligt ejede virksomheder, ligesom en umiddelbar retfærdighedsbetragtning også tilsiger ligestilling mellem skatteyderne.

Tilbageførselsretten i nærværende forslag er teknisk udformet således, at den overhovedet ikke vil volde vanskeligheder, hverken for skatteydere eller myndigheder, jfr. spalte 1897-1899 i folketingsforhandlingen 20. november 1975. Der var da heller ikke tekniske vanskeligheder ved den omtalte 1975-ordning eller i forbindelse med dødsbotilbageførselsreglerne, som vi nu har kendt i en halv snes år i kildeskattelovens §§ 31 og 32. Når en skatteyder kan sandsynliggøre, at for eksempel hans 1982-indkomst vil blive minus 70.000 kr., kan han henvende sig til forskudsregistrator og begære sin forskudsansættelse ændret på ganske normal vis til disse minus 70.000 kr. Når dette er sket, kan han begære, at for eksempel hans positive 1979-indkomst på 190.000 kr. nedsættes til 120.000 kr., og at han derefter får tilbagebetalt, hvad han herefter har betalt for meget i skat for 1979.

Mens fremskridtsforslagene i 1975 og 1976 kun

talte om underskudstilbageførsel i to år, går nærværende forslag op til fem år. Dette er fundet nødvendigt, fordi den folketingsskabte krise nu er blevet så langvarig. For skatteadministrationen vil udvidelsen overhovedet ikke volde tekniske vanskeligheder.

Om tilsvarende ny lovgivning i udlandet henvises til de som bilag 1 optrykte udvalgssvar af 13. november 1981.

Der henvises også til, at vismandsrapporten fra maj 1981 anbefaler »at overveje muligheden for ordninger, der gav symmetri mellem samfundsdeltagelse i henholdsvis chancen for gevinst og risikoen for tab ved gennemførelse af erhvervsmæssige investeringer«.

Såfremt der viser sig flertal for forslaget under folketingets behandling, vil tekniske følgelovforslag blive fremsat om ændringer i kildeskattelovens §§ 31 og 32 og selskabsskattelovens §§ 8 og 15 og lov om særlig indkomstskat § 9. I disse forslag vil det bl.a. blive præciseret, at hvis den ene indkomst (almindelig indkomst og særlig indkomst) i samme indkomstår skulle være positiv og den anden negativ, skal modregning fortrinsvis ske inden for dette indkomstårs rammer.

Samtidig må lejligheden benyttes til udtrykkelig i lovtæksten at slå fast, at hvis en senere ændring af en skatteansættelse (for 1981 eller senere år) bevirker, at denne bliver negativ (eller mere negativ end hidtil), skal skatteyderen have adgang til straks at kræve, at det negative beløb bringes i modregning i positiv indkomst for følgende og/eller for tidligere indkomstår.

Endvidere må det overvejes at tage fat på, hvordan ændringer af tidligere års indkomst skal indvirke på socialindkomsten for de pågældende år, og dermed eventuelt revision af børnetilskud, daginstitutionsfriplads o.s.v., o.s.v.

Derimod er det ikke tilrådeligt at opdele negative indkomster i, hvad myndighederne måtte finde erhvervsfornuftige, og hvad de vil kalde uønskelig udnyttelse af underskudsoverførselsretten. Dette ville føre ud i en masse administration på grundlag af et diffust sondringskriterium, som til syvende og sidst ville savne enhver rimelighed. Gældende underskudsoverførselsregler har da heller ikke bygget på sådanne sondringer. Når de ikke anvendes ved fremførsel af underskud, er der selvsagt heller ingen grund til at anvende dem ved tilbageførsel.